

- 2) zorganizowania systemu sprzedaży skupionego zużytego ogumienia trakcyjnego dla przemysłu kluczowego i przemysłu drobnego, z uwzględnieniem pokrycia pełnych potrzeb przemysłu kluczowego,
- 3) zorganizowania punktów naprawy i bieżnikowania przemysłowego i usługowego ogumienia trakcyjnego,
- 4) współudziału w zagospodarowaniu zużytego złomowego ogumienia trakcyjnego przeznaczonego na przymiał, przy zachowaniu zasady likwidowania przez użytkowników we własnym zakresie, w trybie przepisów o gospodarowaniu surowcami wtórnymi, złomowego ogumienia trakcyjnego nie zagospodarowanego przez jednostki skupu,
- 5) ustalenia zasad organizacji i działania aparatu klasyfikatorów zużytego ogumienia trakcyjnego.

§ 5. W celu wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach publicznych i zapewnienia wycofywania ogumienia trakcyjnego z eksploatacji w odpowiednim czasie — zobowiązuje się Ministra Spraw Wewnętrznych do wydawania odpowiednich zarządzeń zobowiązujących organy kontroli ruchu drogowego do kontrolowania, czy pojazdy samochodowe są wyposażone w ogumienie odpowiadające wymaganiom ustalonym w przepisach o ruchu na drogach publicznych.

§ 6. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ustali:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Chemicznego i Ministrem Komunikacji zasady premiowania kierowców za oszczędną eksploatację ogumienia, przyjmując, że ustalone zgodnie z obowiązującymi przepisami normy przebiegów dla ogumienia trakcyjnego będą stanowiły podstawę do obliczenia premii,
- 2) na wniosek Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości zasady wynagradzania pracowników zajmujących się klasyfikacją i skupem ogumienia nadającego się do regeneracji.

§ 7. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen dokona kompleksowej rewizji cen ogumienia oraz ustali na wniosek Ministra Przemysłu Chemicznego ceny ogumienia nowego, ceny skupu ogumienia zużytego oraz ceny zbytu ogumienia regenerowanego w takiej relacji, by były one stałym bodźcem do prawidłowej eksploatacji nowego oraz do rozpowszechniania używania regenerowanego ogumienia trakcyjnego.

§ 8. Minister Przemysłu Maszynowego zapewni produkcję urządzeń i aparatury kontrolnej, koniecznych do rozszerzenia skupu, zdolności regenerowania ogumienia trakcyjnego, do wykonywania kontroli prawidłowej eksploatacji ogumienia oraz urządzeń koniecznych do przeróbki złomu, w oparciu o zapotrzebowania zgłoszone przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości.

§ 9. Minister Obrony Narodowej i Minister Spraw Wewnętrznych wydadzą podległym jednostkom zarządzenia, aby ogumienie trakcyjne wycofywane z eksploatacji było odprowadzane bezpośrednio przedsiębiorstwom przemysłu kluczowego, regenerującym ogumienie trakcyjne.

§ 10. 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu pojazdami samochodowymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do tych pojazdów oraz o normowaniu zużycia materiałów pędnych w eksploatacji i obsłudze pojazdów samochodowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1209 i z 1961 r. Nr 80, poz. 334) § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy o gospodarowaniu powinny określać:

- 1) zasady obrotu, skupu, zbytu, klasyfikacji i zużycia używanych pojazdów samochodowych, z wyjątkiem pochodzących od cudzoziemców dewizowych albo przyjętych w komis,
- 2) normy i ewidencję przebiegu ogumienia w eksploatacji pojazdów samochodowych,
- 3) warunki regeneracji i zasady znakowania regenerowanych części zamiennych do pojazdów samochodowych.”

2. W zarządzeniu nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogumieniem (Monitor Polski Nr 80, poz. 334) § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o sprzedaży nowego ogumienia trakcyjnego na cele eksploatacyjne, z wyłączeniem przepisów dotyczących sprzedaży jednostkom zaopatrywanym bezpośrednio przez przemysł.”

3. Traci moc uchwała nr 379 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1960 r. w sprawie gospodarki ogumieniem trakcyjnym.

4. Do czasu wydania przepisów wymienionych w niniejszej uchwale zachowują swoją moc przepisy wydane na podstawie aktów wymienionych w ust. 1, 2 i 3.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Chemicznego, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 197 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1968 r.

w sprawie usprawnienia przewozów pracowniczych i wycieczkowych autobusami.

W celu dalszego poprawienia warunków dowozu pracowników do pracy i z pracy, zabezpieczenia potrzeb pracowników i młodzieży szkolnej w zakresie wycieczek w czasie odpoczynku świątecznego oraz w celu pełnego wykorzystania wszystkich autobusów jednostek gospodarki społecznej Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się państwowe nietransportowe jednostki organizacyjne (z wyjątkiem organizacji i przedsiębiorstw turystycznych), posiadające autobusy, do odpłatnego świadczenia usług na rzecz innych społecznie jednostek organizacyjnych, w zakresie przewozu pracowników do pracy i z pracy na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

2. Świadczenie polega na dostarczeniu autobusu do przewozu wraz z kierowcą lub na udostępnieniu pracownikom innych jednostek organizacyjnych określonej liczby miejsc w autobusie, przewożącym pracowników jednostki, do której należy autobus.

§ 2. 1. Obowiązek świadczenia, o którym mowa w § 1, wykonuje się na podstawie umowy, zawartej między zainteresowanymi jednostkami; warunki zawierania umów ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i w uzgodnieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej.

2. Świadczenie (ust. 1) jest odpłatne; opłata wynosi 0,14 zł za miejsce i 1 km przebiegu autobusu (miejscokilometr), z tym że za każdą godzinę korzystania z autobusu opłata nie może wynosić mniej niż 2,10 zł za każde miejsce w tym autobusie.

3. W jednostkach organizacyjnych posiadających autobusy zakupione z funduszu zakładowego zezwala się na dokonywanie odpisów na fundusz zakładowy w wysokości 30% wpływów uzyskiwanych za świadczenie usług przewozowych tymi autobusami na rzecz innych jednostek (§ 1).

§ 3. 1. Potrzebę i obowiązek świadczenia usług określonych w § 1 ustalają komisje koordynacji przewozów, działające przy wydziałach komunikacji prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw). Na posiedzenia komisji, na których rozpatrywane są sprawy wymienionych wyżej usług, zaprasza się:

- 1) przedstawiciela wojewódzkiej komisji związków zawodowych,
- 2) przedstawicieli zarządów okręgowych zainteresowanych związków zawodowych i przedstawicieli jednostek organizacyjnych, posiadających autobusy, których sprawy są rozpatrywane na posiedzeniu komisji.

2. W oparciu o wnioski komisji koordynacji przewozów (ust. 1) wydział komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej wyznaczy jednostki organizacyjne, o których mowa w § 1 ust. 1, zobowiązując je do zawierania umów (§ 2 ust. 1).

§ 4. 1. W razie uchylania się jednostki organizacyjnej od świadczenia usług przewozowych (§ 1), wydziały komunikacji prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zobowiązane są do przeanalizowania zasadności dalszego posiadania uprawnień transportowych w zakresie przewozu osób (zezwoleń, potwierdzeń zgłoszenia) przez taką jednostkę; jeżeli w wyniku analizy okaże się potrzeba cofnięcia uprawnienia transportowego — wówczas, niezależnie od cofnięcia tego uprawnienia, należy autobus, jako zbędny, przekazać jednostce, która wykorzysta go do przewozów pracowniczych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do autobusów zakupionych z funduszu zakładowego.

§ 5. 1. Za wycieczki autobusowe pracowników uświadczonych jednostek organizacyjnych i młodzieży szkolnej — w czasie wypoczynku świątecznego — uważa się wy-

cieczki zorganizowane dla pracowników własnej lub obcej jednostki oraz szkół między godziną 13.00 dnia przedświątecznego i godziną 22.00 dnia świątecznego lub drugiego (trzeciego) dnia świąt w razie ich zbiegu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do przewozów autobusowych, nie trwających dłużej niż 3 dni, w zakresie:

- 1) wycieczek wypoczynkowo-turystycznych, organizowanych dla pracowników jednostek gospodarki uświadczonych w dniach roboczych będących dniami wolnymi od pracy w zamian przepracowanych niedziel i świąt,
- 2) wycieczek organizowanych w okresach urlopowych oraz
- 3) dowozu i odwozu pracowników na wypoczynek urlopowy do domów lub ośrodków wypoczynkowych i dzieci (młodzieży szkolnej) na kolonie letnie i zimowe.

§ 6. Stawkę taryfową za przewozy wykonywane przez przedsiębiorstwa transportowe w związku z wycieczkami na terenie kraju (§ 5) należy ustalić w wysokości 0,14 zł za miejscokilometr, z tym że za każdą godzinę użytkowania autobusu opłata nie może wynosić mniej niż 2,10 zł za każde miejsce w tym autobusie.

§ 7. Przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią zabezpieczenie potrzeb w zakresie przewozów związanych z wycieczkami (§ 5).

§ 8. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ustali szczegółowe zasady dotyczące rozliczania czasu pracy i wynagrodzenia kierowców, prowadzących autobusy w ramach wycieczek (§ 5).

§ 9. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) jednostek Sił Zbrojnych,
- 2) jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem przedsiębiorstw, Komendy Głównej Straży Pożarnej, Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii oraz podległych im jednostek,
- 3) przeznaczonych do przewozu delegacji zagranicznych autobusów określonych przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Szefem Urzędu Rady Ministrów.

§ 10. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym oraz organizacjom politycznym i społecznym wprowadzenie w życie postanowień dotyczących świadczeń, o których mowa w niniejszej uchwale.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Komunikacji i Ministrowi Gospodarki Komunalnej oraz innym zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i prezdydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

195

UCHWAŁA Nr 202 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1968 r.

w sprawie ryczałtów za noclegi w podróżach służbowych.

W celu odciążenia bazy noclegowej w hotelach w okresach i miejscowościach o szczególnym nasileniu ruchu tury-

stycznego Rada Ministrów uchwala, na okres do dnia 30 września 1968 r., co następuje: